

Dag van allerzielen

Toen ik veurige wêke via de bu-
tenweggies op weg wazze naor
de begraafplase Bergklooster
wöör een plechtigheid wier e-ol-
len ter gedachtenisse van alle
aoverledenen en speciaal veur
en die in alle ierzameid esör-
ven en begraven bin, genoot ik
ondanks mien somberheid van 'i
landskap, de natuur, de kleuren
van de bomen, de bonte ärfst-
tinten goldgêel en skarlaken-
rood. De iene keer snel en dan
weer lankzaam, dansen de bla-
deren in de mooiste jöörgeite-
de. Ik ad 'i gewul dat ze niet
veur mi 'i dansen maer veur alle
aoverleden zielen. 'i Was die
dag naemelijk de dag van Aller-
zielen.

Onderwiel de wind as een droe-
ve geest aover de begraafplase
waren en veurbi 'i gaonde wol-

ken un traonen as wi 'i water de
graven besprenkelen, leiden
Wil Cornelissen de plechtigheid
in mer een paer woorden. Döör-
nao begun stadsdichter en sk-
riever Paul Gellings, die muze-
kale ondersteuning kreeg van
violist Maaike Gerritsen, zien
gedichten veur te dragen. De
klanken van de vioele en de
poëtische woorden wieren
evangen deur de wind. Samen
verdreven ze de wolken van tra-
onen die ärgens achter de euri-
zonne verdwenen.

Vänder was 'i stille rond disse
wereld van doden. Zels de voo-
gels lieten zich niet euren.
Ien van Gellings gedichten, die
ij zo mooi verwoorden, is bi 'i
mi 'i bleven angen en ier in 'i
Zwois vertaald.

Achter de eurzunne

Veurbi 'i de laaste weerden be-
gint de eerde
te ellen onder een leger van

ZWOLSE PRAOT

mäis.

Dan eerpelvelden as vergêien
metrassen op 'i brake land,
peppels
en vliherbes, de spoorweg, een
akker

wöör de weite van of is emept.

Aover de laaste weiden drijf
damp

mien kante uut en döörachter al
is 'i september, zakt de zunne
in daken, in muren, tussen
ekken die staan te roesten
an de andere kante van de stad.

Döör slaopen mien vrienden
onder un stienen. Zie kommen
niet weerumme. Zie kommen al-
lenig

weerumme g-k slaope en niet
weite dä-k slaope. In 'i
duuster, achter de eurzunne.

Allerzielen (Feest van alle Zie-
len) is de dag wöör op in de
Rooms-Kattelieke kärke alle
geluuvige zielen van gestorve-
nen wörren erdacht. De ge-
denkdag (2 november) wier in
de tiende eeuw deur abi Odello
van Cluny in-esteld veur alle
gestörven kloosterbroeders. In
de twaalfde eeuw wier die dag
deur pous Jo-annes de negen-
tiende algemeen in-evoerd as

feestdag veur alle geluuvige
zielen. Op disse dag bezuken
kattelieken de graven van un
dierbaeren, familielieden en
vrienden. Vake wört ier dan een
blumegien elegd en wört 'i graf
besprenkeld met wi 'i water en in
de kärke wört een keersten op-
estöken. Dät gebruik kump
veural nog in België en Spanje
veur. In de Protestantse kärke
wört Allerzielen niet ewerd.
Wel kent disse kärke een liur-
gische erdenking op de laaste
zundag van 'i karkelijk jöör of
op oldejöörsaovend. Terbi 'i
wörren dan de namen van de
aoverledenen enuumd van 'i of-
gelopen jöör.

Op de Protestantse begraafpla-
se Bergklooster, de stadsdichter
met muzekale unliesting op de
dag van Allerzielen, een katte-
lieke feestdag? Zoieis mut kun-
nen, fluusteren de be-eerder
Bert Pierik mi 'i nao ofloopt toe.

Minke Kraijer